

LA GRALLA

AVISOS Y SUSCRIPCIONS
RINCON 121
Entre Treinta y Tres é Ituzaiingó

SENMANARI CATALÁ Y LITERARI

SUSCRICIO ADELANTADA
Ciutat ps. 0.50
Campanya „ 0.60
Exterior „ 0.70

LA GRALLA

MONTEVIDEO, MAIG 1.º DE 1887.

Supliquém als nostres agents y subscriptors de fora y de la Capital, que al notar lo mes petit retard ó falta en l' envió del periódich, ho posin en coneixement d' aquesta administració.

Aixís mateix devém dir que 'ls subscriptors que 's trobin en descubert procurarán posarse al corrent de la subscripció si volen llegir LA GRALLA.

LO 1.º DIUMENGE DE MAIG DE 1887

Avuy celebra Catalunya la gran festa casulana, la festa en que devant de las autoritats representants del govern dominador, pot lo poble catalá, per boca de sos poetas, dir en son propi idioma sense trabas dominadoras tot lo que sent, vol y espera.

Avuy, ja l' institució dels "Jochs Florals" deu separarse de la rutinaria marxa que fins ara ha seguit y esplayar mes son programa, puig no es possible que, després de haver rebut Catalunya darts tan punxants de la gent centralisadora en lo discurs dels president de lo Ateneu de Madrit, seguixi l' Institu-

ció qu' ha promogut y amparat lo renaixement catalá un programa que tenia rahó d' esser ahir, mes avuy ja no té camp ahont esplayarse.

Per lo que mes batallavan los "Jochs Florals," era per fer valer l' importancia histórica, literaria y real de la llengua catalana, mes ara, tenim la confessió de l' Academia Espanyola de la llengua, que regoneix l' importancia reclamada. Los esforços d' aytal Institució deuen dirigirse ara á la reivindicació de nostres drets, lleys y autonomia, pera que poguém los catalans tractar de germans á 'ls castellans en nostre parla gloriosa y no, com fem avuy, tractarlos de butxins y usurpadors en la seva, imposada.

Aquesta nit se reuneixen alguns catalanistas pera celebrar en fraternal dinar la festa que celebra nostre benvolguda "Patria".

LA GRALLA envía un calurós y coral saludo á tots los congregats baix la penó de 'ls "Jochs Florals" en la festa de la 29.ª commemoració de sa restauració.

J. BAITX Y BALL.

Mestres en Gay Saber

Fins avuy han sigut proclamats *mestres en Gay-Saber* los següents poetas:

Exm. Sr. En Victor Balaguer	"	lo 20 de Juny de 1861
Sr. En Geroni Rosselló	"	4 " Maig 1862
" " Joaquim Rubió y Ors	"	3 " " 1863
" " Marián Aguiló y Fuster	"	6 " " 1866
" " Joseph L. Pons y Gallarza	"	5 " " 1867
† " " Adolf Blanch y Cortada	"	3 " " 1868
" " Francesch Pelay Briz	"	2 " " 1869
" " Jaume Collell y Bancells	"	7 " " 1871
" " Thomás Forteza	"	5 " " 1873
" " F. Ubach y Vinyeta	"	3 " " 1874
" " Frederich Soler y Hubert	"	2 " " 1875
" " Angel Guimerá	"	6 " " 1877
" " Damás Calvet	"	5 " " 1878
" " Jacinto Verdaguer	"	2 " " 1880
" " Joseph Franquesa y Gomis	"	6 " " 1883
" " Ramon Picó y Campamar	"	3 " " 1885

Si aquest any se proclama algun Mestre los que tenen mes probabilitats d' esserho son; Na Isabel de Villamartin, Artur Masriera y Colomer y Apeles Mestres.

À la institució de los Jochs Florals

PATRIA FIDES AMOR

¡À tú, sabia institució
la mes gran entre las grans,
á tú, qu' obra de gegants
fas bullir ma inspiració;
á tú, que de l' avió,
al present portas la gloria,
deixa que avuy per memoria
en mitj de ma petitesa,
canti jo aquella grandesa
que ja 't senyala la historia!

Quant lo tirá pretenia
fer del catalá un esclau,

quant gosant de dolsa pau
que 'l trevall 'ns mantenía,
va alsarse una veu un dia
forta y plena de cinisme,
que digué: "no hi ha civisme,
ni llengua ni drets ni res,
tú catalá no éts res mes
que una cosa, y servilisme".....

Tu forsa mes poderosa
vares respondrer:—"enderrera
tirans, á vostra quimera
ma ideya capdal s' hi oposa;
y sortint lluehenta y hermosa
de la patria á sol-ixent,
estengueres ton potent
bras, que á los tirans feu por,
y mes progrés que 'l vapor
ab lo temps has anat fent.

La patria no s' avassalla
y si per odiosa mengua
se deixa tallar la llengua,
ni ab ella tallada calla;
del despotisme en batalla
lluytará fins á morir,
que no l' abat lo sufrir
ni 'l jou imposat la torsa,
al poder vostre, la forsa
hi oposa d' un bon sentir.

Poble que per son marasme
's deixa robar sos drets,
ó bé que per fins secrets
se 'n despulla, es un sarcasme;
al que amor no sent, lo pasma
l' ideya sols de lluytar;
mes lo qui es ver catalá,
lluyta fins restar cadáver
sab que vé d' un Almogaver,
y mor voguentlo imitar.

Res hi fa que avuy encare
se 't vegi mitj abatuda
patria, ni serás vensuda
ni t' escupiran la cara;
si per cosa estranya ó rara
un dia estessas junyida

al carro dels que en mentida
diuhen que 't volen salvar,
cada cor de catalá
per tu daría sa vida.

Mentres que cada any un raig
d' eixa inspiració divina
que lo cor sent y endavina
dongas al arribá á Maig,
alsarás com altiu faig
á tas patriarcals costums,
un monument de perfums
d' amor y d' eterna gloria,
cisellantne ta memoria
lo gran segle de las llums.

Y ab tu vindrém tots los que
no creyent ab altre cosa
sinó qu' ets la mes hermosa
de quantas n' hi pot habé,
tenim lo cor plé de fé;
y á ton venerat altar
cada día al recordar
lo camí de ton avens,
correm á cremarhi encens
per poguearte mes honrar.

Ton lema sagrat s' ostenta
desde 'l Ter al Llobregat,
y lo cim del Montserrat
á nostres ulls lo presenta;
si per etzart algú intenta
esborralo ab torpe ma,
per tornarlo á cisellá
en lo cor dels catalans
te sobran valor y mans,
y forsa per sabé odiar.

Senyera de nostres avis
no t' aturis, fes ta vía
si foch falta, foch atía
donant agravi als agravis;
jamay tanquis los teus llabis
si en ton pit guardas rencor,
al odi, oposa 'l furor
si la rahó á tu 's decanta,

y tot any, tothora canta
la PATRIA, la FÉ y l' AMOR.

M. CADENET.

La idea catalanista

Lo catalanisme, ó sia la regeneració política y social de Catalunya, si bé fa temps s' iniciá per vers y abnegats patriotas catalans, no arribá á contar ab lo núcleo de forsa ab que avuy afortunadament conta, degut á que 'l poble 's preocupaba de questions polítiques generals, afiliantse á determinats partits, mirant mes la implantació d' una forma de govern, que no las conveniencias reals de la regió.

Multiples causas, desenganys un xich tardius pero no per assó censurables, falsas promesas que may han rebut la sanció dels polítichs quant s' han trovat en lo lloch pera ferlas valer, y, mes que tot, lo implacable desitj per part dels governs de denigrar y abatrer al poble catalá, han portat al catalanisme á un punt que no s' ho creyan los mateixos que á cada pas, al fuetejarlo, afegian al insult la sangrenta burla de sas lligítimas aspiracions y creyan utópica la realisació de sos designis.

No té encare lo catalanisme aquella organisació sólida y compacta que deu tenir pera imposarse; pero posseheix una inapreciable condició que ja está donant sos mals de cap als polítichs espanyols: fá lo treball de la diminuta formiga, y ja sabém lo qu' assó vol dir en gent com la de la nostra terra que, acostumada desde petita á guanyarse lo pá, 's fá gran per l' hábit del treball y son amor á Catalunya, y una vegada que ha arribat á compendre que son benestar consisteix en sa autonomia, aquella perseverancia, aquella tenacitat que 'ls estranys nos concedeixen, está posada en joch pera conseguir lo que se 'ns nega avuy y se 'ns donará demá per la forsa de nostra rahó y per la vritat de nostres drets.

En las ciutats y en la majoría dels pobles de Catalunya s' han creat centres regionalistas; aquesos fan activíssima propaganda y van engrosantse continuament ab nous afiliats.

A mes, en molts punts s' han establert escoles de catalá las quals contribuirán á mantenir viu lo cult á nostra llengua, arreconada per forsa durant llarch temps, com si ella no capigués dintre de la pátria comú y fos un escarni á la que se 'ns imposa.

Aquí, á Montevideo, fa també sa via la idea catalanista, y si fins fa dos anys, los catalans se preocupaban poch de lo que feyan ó pensaban en las voreras del Ter y del Llobregat, avuy, gracias á nostra modestíssima pero catalana publicació, s' han obtingut prosélits que 's pot afirmar están en contacte ab los regionalistas de Catalunya, los quals segueixen ab creixent interés las discussions tendents á aclarir la conveniencia de que Catalunya deu ésser per los catalans, y no las suhadas d' aquestos pe'ls que lo dematí comensa al mitj dia, es á dir, quant tot catalá porta sis horas de remouer las entranyas de la terra ab lo magall, ó be las espurnas de la fornal han ennegrit de nou durant aquell temps son colrat rostre.

ENRICH RAFOLS.

À CATALUNYA

¡Enjogassat lo meu cor
De veure' un moment sens' trabas
Ta parla, en qu' un jorn dictabas
Lleys de dret y lleys d' amor,
Vol dedicarte un recort
Per' poderte demostrar
Que 'ls teus fills, poden estar
Migrantse en terras estranyas
Anyorantne tas montanyas,
Mes, no 't poden cblidar.

Vol que sápias per ma veu
Que 'n lo Plata, los teus fills
Sufreixen los teus perills
y gosan ab lo goig teu;
Y es tan sincer ¡Viva Deu!
L' amor pera tú y tant gran,
Que per aixecart del fanch
En que t' enfonza Madrit,
Nos bastaría un teu crit

Per donarte nostre sang.

.
Avuy qu' amorosos cants
Tos poetas t' ofereixen,
Cants, que nostres cors nudreixen
¡Perque som bons catalans!...
Desde paissos germans
Aixequem una cantata,
Abont l' amor pera tú esclata
Que pits catalans no mudan
Y plegats Patria 't saludan
Desde las voras del Plata.

AGUSTÍ JUNOY Y ARGENTÓ.

COSTUMS QU' ANYORO

En lo saló de Cent de nostra casa payral de la Comptal Barcelona, se celebra avuy, primer diumenge de Maig y per vintinou volta, la renovellada festa dels Jochs Florals.

No cal senyalar aquí las ventatjas que ha reportat á Catalunya la tal festa. Ella es la senyera que cada any nos recorda las bonas costums y hábits de nostres ante-passats, costums y hábits que tots tenim lo deber d' imitar per ser exemple de sabiesa y amor á la terra.

En tal diada sia permés al darrer de sos fills en valensa; pero un dels primers en ay-marla, desfogar son cor recordant costums que anyora, y que ab quatre anys que falta de sa pátria no ha pogut un moment oblidar.

Es necessari viurer á tres mil lleguas de distancia pera saber apreciar lo que pateix jorn á jorn un que estimi á sa terra, molt mes quant en la que 's trova ni guspiras hi ha entre sos habitants d' aytals costums. No 's presenta diada de las senyaladas sens establir comparacions, recordant un fet ó altre de sa joventut, donant per resultat que fineix lo dia ab tristesa, ó mes ben dit, en anyorament.

¡Y n' hi ha tantas de diadas senyaladas en lo poble catalá! ¡Son tan características y patriarcals las costums que tenen sos habitants, acompanyadas totas d' un sagell d' honradesa que 'l que 's trova lluny no pot menys que recordarlas!

Catalunya, la industrial Catalunya, lo port d' Espanya, quals habitants mes produheixen perque son gènit no 'ls permet estar ociosos, la que ha donat provas d' independència sempre qu' ha vist hollats sos drets ó trepitjat son territori, té també pera esbarjirse després del treball, horas y dias per divertirse empleant unas y altres en cosas profitosas, útils y agradables. Ahont sino allà 's veu que l' obrer, després d' haber produhit com ell sols produheix, en lloch del descans ó d' entregarse al vici com succeheix en altras parts formin aquestas associacions fraternals creadas per l' immortal Clavé, ahont á mes de delitarse s' instruheixen, forman quadros de aficionats al teatre, estudiant y posant en escena obras de nostre autors dramátichs las quals en sa majoría serveixen pera fer coneixer com pensaban y obraban sos antepassats.

Y no sols aixó y las diadas d' any? Ahont s' ha vist millors costums que las de Catalunya en la diada dels Reys, lo dijous grás, serra vella, los balls de plassa, lo diumenge de rams, la Pasqua ahont las criaturas corren á veurer al seu padrí pera buscar la mona ab tans ous com anys contém, la professó de Corpus, la festa de san Joan ab sos fochs y bonaventura, las festas del carrer, las firas, la festa major ab sos llevants de taula y embalats, las castanyas y panellets per tots Sants, lo tió y misa de gall per Nadal, y altres y altres.

Sentir passió per la terra nativa, recordar y anyorar sos usos y costums ab molta mes rahó vivint á gran distancia es propi de 'ls fills qu' estiman de veras sa patria.

JOAN HERNANDO.

Societat Catalanista Rat-Penat

La Creu de la Masia

Invitats galantment per lo C. A. de la catalanista «Rat Penat» assistiran á la funció que doná lo diumenge passat.

Si las ratllas que aném á trassar haguessin sigut fetas al sortir d' ella, segurament que no

tindrian conexió ni cosa que s' ho semblés: tan fou lo que sortirem emocionats de la execució ab que lo quadro dramátich, acabá la preciosa creació dels senyors Soler y Lasarte. Ja apuntárem á grans plumadas, en lo número passat, lo que tal obra venia á ser y si avuy ressenyém la festa, es tan sols per encoratjar á una societat que fanatisada per l' amor á las lletas pátrias, tot ho sacrifica pera fer qu' ellas ocupin lo lloch á que son dignes entre la nombrosa colonia que resideix aquí. No cal dir que lo públich de Montevideo may havia presenciado un espectacle tan armoniós com lo del diumenge passat. Propis y estranys quedáren tan sorpresos de la representació, que fins n' hi hagué que 's cregueren assistirá una de las que 's donan en lo Teatre Catalá de Barcelona.

Lo quadro dramátich de la «Rat Penat» pot quedá plenament satisfet de que sols per sa voluntat haja sabut conquistarse un nom entre lo públich montevidéa, y á nosaltres, catalans de cor, lo poder enviárlshi nostre sincer aplauso desde las columnas d' aquest senmanari, que com ells, no té altra propósit que fer coneixer lo que pot, de lo que es digne y lo que val, un poble que sap fer sentir per la forsa intelectual de sos fills, fins allà ahont arriban sas lligítimas aspiracions.

Coneixém massa á tots los que prengueren part en la representació de la obra pera anomenarlos. Ni ho volém fer ni encare que aixís fos, ells hi guanyarian res. Nostre tribut d' admiració, está pagat dihent que tots, sense escepció, feren lo que ni nosaltres mateixos podiam esperar.

Las senyoras Bedós y Frendo desempeñaren sos respectius papers fins allà hont no 's podia desitjar, destacantse abdós figuras per lo bon colorit que sapigueren donar á totas aquellas escenas en que hi prengueren part.

De pas y sens volguer ofendrer á ningú, dirém que l' única cosa que 'ns molestá fou la veu del consuetada que se sentia una mica massa.

La concurrencia qu' omplenaba la sala fou per lo dernés escullida.

Allá tinguerem lo gust de veurhi la representació del Club D. Italiá, de la Societat D.

Romea, del Club Español, de la Aspirazione Drammatiche, dels diaris «El Telégrafo Marítimo,» «La Nacion,» «La España,» «El Día» y «La Pellicerina,» á las familias Fontanals, Ortega, Alsina, Cuspinera, Padé, Orell, Pontcell, Llagostera, Teix, Gonzalez, Trapat, Mercant, Noguera, Lacabada, Ráfols, Chapital, Muñoz, Ortal, Isbert, Hernando, Acuña, Hors, Ribas, Milans, Rosas, Margall, Perajuan, Sol, Estapé, Pagés, Botet, Seguí Milhas, Matas, Riera, Pasqués, Achart, Oromí, Garcia, Grasas, Erdés y Coch; á las senyoretas Maria Cazaux, Lluisa Garcia, Margarida Ferrer, Gaset, Irene, Lluisa y Agneta Rovira, Filomena, Josepha y Emilia Alsina, Teresa y Rita Ferrer, Maria Riera, Isabel Oromí, Ferriol y moltes altres que no recordém.

Resúm: la festa no pogué ésser ni mes lluhida ni mes ben honrada.

En nom de la Comissió á tots los hi enviém las gracias.

HORACI FLACH.

Als fills de casa

Com tením la patria al cor
y cap interés l' allunya,
diguém tots fins á la mort;
¡avans que tot Catalunya!
¡Catalunya avans que tot!

PANTELEON Y DEU.

L' ESPOSICIO UNIVERSAL DE BARCELONA

Fa temps que no 'ns habém ocupat de l' Exposició Universal de Barcelona á causa de haberse postergat sa inauguració per rahons que nosaltres aplaudim sens reserva de cap mena, puix tot lo que tendeixi á donarli mes atractiu y grandiositat mereixerá nostra incondicional aprobació.

Avuy al tornar á parlar d' ella, no ho fem sols per lo desitj que sempre 'ns domina de

mantenir viu 'l recort d' ella en los espanyols que 'ns llegeixen, sino pera fer veurer l' importancia y la utilitat que reportará á nostra benvolguda terra y á Espanya en pés, á los propis y estranys que no comprenent la trascendencia del pensament y la utilitat que té de portar á la nació espanyola, 's complauchen en denigrarla y llevarli l' importancia que realment té.

Nosaltres creyém positivament que tota la preponderancia que avuy tenen Fransa, Inglaterra y Estats Units d' América, la deuen á las Exposicions qu' han fet, puix d' ellas ha sortit lo coneixement de sos articles y s' ha pogut apreciar l' adelanto en que 's trobavan en totas las manifestacions del saber humá. Sinó, probas al canto, com vulgarment 's diu.

¿Qui es lo que s' atrevirá á negar que los habitants d' una nació en que 's realisi una Exposició Universal, no son los primers en recullir los fruits y valdres de los adelantos que veuen en los demás paisos que concorren á dit torneig?

¿Qui es el que pot desconèixer las ventatjes que reporta al comers en general la aflluencia de visitants á la ciutat ó població en que se celebra una Exposició Universal?

¿Qui es el que pretendrá qu' una Exposició Universal no desperta 'l noble afany de l' emulació, y que lo poble que sent ardent eix desitj, es un poble noble, digne y fort?

No es un gran estimulante per un artista, industrial ó comerciant lo prémi conquistat en lo palench ahont han concorregut tots los del seu gremi qu' existeixen en lo mon?

¿Quina gloria, mes ben adquirida 's pot arribar á conquistar?

La premsa, eix fanal enlluhernador, que pochs saben apreciar degudament, també reb son corresponent benefici, puix se li ofereix camp pera poder descriurer totas las maravellas del mon reunidas en uns quants metros de terra, y al mateix temps pot estudiar tots los tipos de las rasses que per sort ó per desgracia poblan la terra.

Quant y quant nobles son á nostres ulls eixos gegantescos esforços d' una nació, que encare que després reculli lo seu benefici (puix tot lo qu' hi sembla recull) no obstant al férlos, sent que totas las sevas articulacions

s' estremeixen al aixecarse al tiva devant de tot lo mon y dirli: vina, jo t' espero y 't guardo un lloch dintre casa meva perque puguis fer-me millor la guerra. De fichso que si tots los que combaten las Exposicions pensen en eixas cosas y compreguessen sa noblesa, abaixarian lo cap avergonyits y confessarian son error.

Avuy toca á Barcelona, y confiadament esperém lo resultat d' ella, segurs que sabrém quedar bé devant tot lo mon y confiém també en que no tardarém molt en veurer los bons resultats de l' Exposició, que ha de fer que á tots los articles espanyols y particularment catalans, se 'ls hi obrin de bat á bat las portas de tots los mercats del mon, que avuy encare per desdítixa y tan injustament 'ls estan tancadas.

¡Ditxosas las nacions que tenen forsas y valiment pera recullir dins sas fronteras, á tot lo saber humá!

Avuy ab orgull dihem: ¡Ditxosa Espanya! ¡Ditxosa Catalunya!

F. M. Y P.

NOVAS

Lo ajuntament de la vila de Gracia ha nomenat metje honorari de l' Hospital y Benificencia domiciliaria, de la mateixa població, á la senyoreta Na Dolors Leonart y Casanovas, qu' es la primera vehina de Gracia, qu' ha guanyat lo títol de llicenciat en medicina en la facultat de Barcelona.

PIFIAS

Habém rebut lo número 8 del xispejant senmanari la Pellicerina redactat per lo Sr. Eustaqui Pellicer.

Notable baix tots conceptes no demereix dels números que l' han precehit aixís per sa caricatura com per lo original del text.

Rebi nostra felicitació mes sincera l' Alquimista de cada dimecres.

Aixís mateix han visitat nostra redacció— L' Arch de S. Martí L' Almogavar (de la

Habana) Lo Butlletí del Centre Catalá de Tarrassa y lo Butlletí de la Associació d' Excursions Catalana, A tots un milló de gracias.

✱

Demá deu haber de deixar aquesta ciutat, nostre estimat amich En Manel Tastás, vis-President de la Catalanista *Rat-Penat*, que va establirse en la vehina República.

Pera despedir á sos nombrosos amichs, 'ls ha convidat á un diná que se celebrarà en l' «Hotel Peninsular.»

✱

LA GRALLA que per mantenir l' ideya d' amor á la patria llunyana, no repara en sacrificis de cap mena, dona avuy, dia en que se celebra una de las festas que mes honran al poble catalá, lo retrato del immortal Clavé acompanyat d' algunas alegorias de sas inspiradas composicions.

La Redacció, al tributar un recort al eminent músich-poeta, l' últim com digué en Castelar dels trovadors catalans, no fá mes que depositar la corona de son amor, sobre la tomba del home que mes influí en la regeneració moral del poble catalá.

✱

Sabém que la progressista «Rat Penat,» prepara per lo 15 del entrant Maig una bonica funció.

No hi farém falta.

TRENCA-CLOSCAS

XARADAS

Si ets honrat y tens carrera
y 'l trevall no 't desespera,
y fas obras de profit,
ets un home, tot seguit,
de *primera*.

Encare que no es molt bona
l' explicació que se 't dona,
en los llums la trovarás
no sent eléctric ni á gas,
la *segona*.

De molta utilitat es,

al menys així ho tinch entés,
la *tercera* sens la qual,
ton cos no fora cabal

—m' has comprés?

Si per sort no ets animal
y tens la rahó com cal,
sols ab un poch d' atenció
trovarás la solució,

d' eix *total*

La *primera* es numeral
y la *dos* part corpóral.
Un mida de temps es
la *prima segona tres*.
Miraculos menjá era,
segons diuhen *dos-tercera*.
Quart-segona es condició,
per fer versos de debó,
y 'l total si ets diligent,
lo veus en aquets moment.

ENDAVINALLA

Si una vocal afegeixes
á una lletra consonant,
veurás de segü una cosa
que sempre darrera vá.

XARRICH XARRACH.

LOGOGRIFICH

- 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10—N' hi há molts per lo mon.
2 3 5 4 9 10 7 10—N' hi ha varias catalanas.
2 9 4 1 8 8 7 - Mestre en Gay Saber.
2 5 4 1 6 7 —Bona pels fumadors.
2 3 5 4 1 10—La majors part 's moren
de fam.
4 3 8 8 1 10—N' hi moltas en Catalunya.
6 7 2 3—Es bó per menjar.
8 9 4 1—Nom de dona.
8 7 4 1—Un animalet.
8 3 10 7—Nom de dona.
2 5 2 2— " " "
2 9 10 7—Una ciutat.
1 10 5 10—Molts hu son y no s' ho
6 7—Un animal. (pensa.
8 5—Nota musical.
10 9— " "

CAP CIGRANY.

Soluciones á lo insertat en lo número anterior.

1. Es-que-llot.
2. Se-re-no.
3. Car-bó.
4. Violí.
5. Carbónicas.

Han enviat solucions los ciutadants seguems:

- Totas—Estaperet, Cap y pota y Un viuado.
2, 2 y 3—Camalluhent y Un tonto.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR DE LA GRALLA.

Xarrich-Xarrach—Gracias per lo molt que 'us envia.

Camalluhent—La carbassa s' ha tornat rabaquet. No farém carrera.

J. Ribas—A l' hora de posar en premsa lo número no habiam rebut cap original seu.

Los demás á qui no contestém, es perque no han fet res de bo.—Carbassa.

A l' hora d' entrar en máquina lo present número, s' ha enviat al President dels Jochs Florals de Barcelona, lo següent telégrama

**President Jochs Florals.
Barcelona.**

Salut y germanó.

GRALLA-RAT PENAT.

PAU SANTIÀS

ARQUITECTE

y professor de dibuix lineal, levat y topogràfic

Projectes d' edificis públics y particulars,
aixecament de planos,
divisions de propietats, peritajes y tassacions.

Carrer Yaguaron 302

Peluqueria del Siglo

Acaba d' obrirse—Carrer 25 de Mayo 193